

Denk aan het milieu. Denk na voor je print!

Als je euthanasie bij wet kunt tegenhouden als ouder, dan kan je het ook vragen

OPINIE

7/11/13 - 07u43

Het vetorecht van ouders in het wetsvoorstel is in strijd met de definitie van euthanasie, schrijven Jacinta De Roeck (directeur Humanistisch-Vrijzinnige Vereniging), Peter Deconinck (prof. VUB) en Wim Distelmans (Leerstoel Waardig Levensende deMens.nu, VUB).

Woensdag werd er in de Senaat gedebatteerd over een uitbreiding van de euthanasiewet. In DM van 6 november lezen we het pleidooi van 16 kinderartsen, dat de grens doorbreekt tussen vrijzinnig en katholiek. Een pleidooi met een 'hart' dankzij de vele getuigenissen van artsen, ouders en... jongeren.

Moet er een uitbreiding komen? Zeer zeker! Alleen hebben we het moeilijk met het wetsvoorstel zoals opgesteld door de meerderheidspartijen. Het voorstel geeft een duidelijk vetorecht aan de ouders. Dat is in strijd met de definitie van euthanasie. Die is duidelijk: de zelfbeschikking wordt in de handen gelegd van de patiënt. Als de behandelende arts, het team en bovendien een externe jeugd- of kinderpsychiater of een psycholoog (zoals voorzien in het huidige meerderheidsvoorstel) het patiëntje matuur genoeg en dus beslissingsbekwaam vindt om de euthanasievraag te stellen, dan moet dit mogelijk zijn. Wil dit zeggen dat wij de ouders volledig uitschakelen? Natuurlijk niet. De huidige praktijk bewijst dat ouders meeleven met de vraag van hun kind, want ook zij maken het jarenlange aftakelingsproces mee. Dit vetorecht moet uit het voorstel worden gelicht. Bovendien geeft de wet op de patiëntenrechten nu al een definitieve beslissende stem aan het kind.

Medebeslissingsrecht

Een kind dat beslissingsbekwaam bevonden is, kan zijn medisch verhaal in handen nemen. Het kan bijgevolg een behandeling weigeren die levensverlengend is omdat het 'op' is. En natuurlijk hebben ouders hierin een stem! Het kind leeft in hun huis, wordt door hen opgevoed en verzorgd en de medische zorg wordt door hen betaald. Maar, indien er een conflict is tussen de wens van het kind (een behandeling stoppen) en de eis van de ouders (de behandeling voortzetten) is de wil van het kind doorslaggevend. Het is immers beslissingsbekwaam bevonden en het kan bijgevolg dezelfde patiëntenrechten opeisen als een meerderjarige.

Onze fundamentele bekommernis is het feit dat er afgeweken wordt van het beslissingsrecht van de patiënt. Als we ouders medebeslissingsrecht geven voor hun 'matuur' - lees: meerderjarig bevonden - kind, zetten we dan de deur niet open voor medebeslissingsrecht aan kinderen voor hun 'meerderjarige' ouders? Bovendien, als je euthanasie bij wet kunt tegenhouden als ouder, dan kan je het ook vragen. En dat is niet het doel van de voorliggende wet.

We hopen dat de senatoren de wet zo uitbeiden dat hij beter wordt voor minderjarigen. Dat ze

rekening houden met de stem uit de praktijk die zegt dat ouders betrokken moeten worden - geen synoniem voor vetorecht. We hopen dat ze de wet zo uitbreiden dat hij goed blijft voor meerderjarigen. Misschien kunnen ze de wet dan ineens ook beter maken voor die meerderjarigen en uitbreiden voor verworven wilsonbekwaamheid, zeg maar dementie? Als het tijd is voor 'Euthanasie voor kinderen. Nu' was het eigenlijk al lang tijd voor 'Euthanasie voor dementen. Gisteren'.

De Persgroep Digital. Alle rechten voorbehouden.